

Zní, zní, zní hlas te-mný, ti - chý, zní, zní, zní
v pou-šti vo - lá - ní. Zní, zní, zní: zva-žte své hří-chy,
je - ště po - zdě ne - ní, je čas po - ká - ní. *Fine*

1. Už se zve - dá ví - tr, ple - vy ro - ze - že - ne,
ví - tr sou-dce, kte - rý skli-zeň pro - ví - vá.

Se - ke - ra se za - tne do su - ché - ho kme - ne,
žá - rem sá - lá vý - heň, vý - heň o - hni - vá. *D.C. al Fine*

2. Už se zvedá vítr, který zrno čistí, / žeň hospodáře čeká, sýpky nachystal, / běda všechněm, kteří jsou si sebou jistí, / běda tomu domu, co na písku stál. / Zní, zní, zní hlas temný, tichý, / zní, zní, zní v poušti volání. / Zní, zní, zní: zvažte své hříchy, / ještě pozdě není, je čas pokání.